

Kannusoojendajad on jälle käigus

SIIRI HEINMAA

Kohvi- või teekannu soojendajad olid mitukümmend aastat tagasi suurmoeks, kuni poodidesse ilmusid uutmoodi kohvi- ja teekeetjad ning popid termoskannud.

Nüüd aga oleme ringiga jälle tagasi tulnud ja märkame taas kannukohvi ja -tee häid külgi ning nii on uuesti tekkinud vajadus kannu soojakottide järele.

Soojakottide kõige tähtsam omadus on soojapidavus ning see-tõttu tuleks kott teha paksust materjalist, mida võiks olla mitu eri kihti.

Minul leidis kodus tükk linavil-ti, mis on paks ja soe materjal ning sobib kannusoojendajaks ülihästi. Kõigepealt võtsin kannult mõõdud ning visandasin sobiva kuju kangale ning lõikasin välja kaks identset tükki.

Et kannusoojendaja saaks kenam, viltisin sellele vildinõelaga peale valged lambavillast täpid.

Siis õmblesin kangatükid pahe-malt poolt vastastikku kokku ja samal ajal kinnitasin koti otsa õmb-luse vahele riputamiseks vajaliku tripi. Selle asemele sobiks kenasti ka villatupsude sarnane tutt nagu mütsitutt.

Kui õmblusniitude otsad sõlmi-tud, keerasin soojakoti õiget pidi ja aurutasin üle.

Samasuguse kannusoojenda-ja valmistamiseks võib väga edu-kalt taaskasutada vanast mantlist lõigatud tükke. Sellisel juhul va-jab kannusoojendaja ka voodrit ja vaheriit, mille kõik saab samuti mantlilt.

Mantliriidest tehtud kannusoo-jendajat võib kaunistada nõöptide, aplikatsioonide, tikandite või pit-sidega.

Seega pakub lihtne kannusoo-jendaja piisavalt palju loominguli-sust ja tegemislusti.

SIIRI HEINMAA

Villatupsude viltimine viltimis-nõelaga.

Linavildist kangatükkide kokkuõmblemine.

Õmblusniitude otsad sõlmitud, saab soojakoti õiget pidi pöörata.

Kohv on valmis ja kannusoojendaja ka.